

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.2.2015
COM(2015) 48 final

2015/0027 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om skydd mot följderna av tillämpning av extraterritoriell lagstiftning som antas av ett tredjeland, och åtgärder som grundar sig på eller är en följd av denna lagstiftning (omarbetning)

MOTIVERING

1. Inom ”Medborgarnas Europa” fäster kommissionen stor vikt vid att unionsrätten förenklas och förtydligas så att den blir mer tillgänglig och begriplig för medborgarna och därmed ger dem nya möjligheter och tillfällen att utöva de särskilda rättigheter som de kan åberopa.

Ett hinder för att uppnå detta mål är dock att ett stort antal bestämmelser som har ändrats flera gånger och ofta på ett väsentligt sätt finns spridda i såväl den ursprungliga rättsakten som i senare ändringsrättsakter. För att kunna fastställa vilka bestämmelser som gäller fordras därför att ett stort antal rättsakter kontrolleras och jämförs.

Unionsrättens klarhet och överskådlighet är därför beroende av att ofta ändrade bestämmelser kodifieras.

2. Genom beslut av den 1 april 1987¹ gav kommissionen sina avdelningar i uppdrag att kodifiera rättsakter senast efter det att de ändrats för tionde gången. Den underströk samtidigt att detta är en minimiregel och att avdelningarna bör sträva efter att kodifiera de texter som de har ansvar för med ännu kortare mellanrum för att göra bestämmelserna klara och begripliga.
3. Detta bekräftades i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Edinburgh i december 1992², där också betydelsen av en kodifiering betonades, eftersom den garanterar förutsebarhet i fråga om vilken lag som är tillämplig vid en viss tidpunkt i en viss fråga.

Kodifieringen ska genomföras i enlighet med det normala förfarandet för antagande av unionens rättsakter.

4. Detta förslag avser en kodifiering rådets förordning (EG) nr 2271/96 av den 22 november 1996 om skydd mot följderna av tillämpning av extraterritoriell lagstiftning som antas av ett tredjeland, och åtgärder som grundar sig på eller är en följd av denna lagstiftning³. Den nya förordningen ersätter de olika rättsakter som omfattas av kodifieringen⁴ och följer fullt ut de kodifierade texterna vad beträffar innehållet i sak. Samtidigt är det också lämpligt att göra vissa smärre materiella ändringar av artiklarna 5 och 12 i förordning (EG) nr 2271/96 i syfte att delegera befogenhet till kommissionen att fastställa kriterierna för tillämpningen av en bestämmelse i artikel 5 andra stycket i den förordningen. Förslaget läggs därför fram i form av en omarbetning.
5. Detta förslag till omarbetning har utarbetats på grundval av en föregående konsolidering på 22 officiella språk av förordning (EG) nr 2271/96 och dess ändringsrättsakter, som genomförts av Europeiska unionens publikationsbyrå med hjälp av ett databehandlingssystem. I de fall artiklarna har numrerats om framgår förhållandet mellan de gamla och nya artikelnumren av en tabell i bilaga III till den omarbetade förordningen.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilaga 3 till del A i slutsatserna.

³ Förslaget finns infört i lagstiftningsprogrammet för 2014.

⁴ Se bilaga II till detta förslag.

↓ 2271/96 (anpassad)

2015/0027 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om skydd mot följderna av tillämpning av extraterritoriell lagstiftning som antas av ett tredjeland, och åtgärder som grundar sig på eller är en följd av denna lagstiftning (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt , särskilt artikel 64 , artikel 207.2 och artikel 352 ,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

↓ ny

(1) Rådets förordning (EC) No 2271/96⁶ har ändrats väsentligt flera gånger. Med anledning av nya ändringar bör den förordningen av tydlighetsskäl omarbetas⁷.

↓ 2271/96 skäl 1 (anpassad)

(2) Ett av unionens mål är att bidra till en harmonisk utveckling av världshandeln och en gradvis avveckling av restriktionerna i den internationella handeln.

↓ 2271/96 skäl 2 (anpassad)

(3) Unionen strävar efter att i största möjliga utsträckning förverkliga målet om fria kapitalrörelser mellan medlemsstater och tredjeland, vilket innefattar avlägsnande

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶ Rådets förordning (EG) nr 2271/96 av den 22 november 1996 om skydd mot följderna av tillämpning av extraterritoriell lagstiftning som antas av ett tredjeland, och åtgärder som grundar sig på eller är en följd av denna lagstiftning (EGT L 309, 29.11.1996, s. 1).

⁷ Se bilaga II.

av alla restriktioner i fråga om direktinvesteringar – inbegripet investeringar i fast egendom – etablering, tillhandahållande av finansiella tjänster och introduktion av värdepapper på kapitalmarknader.

↓ 2271/96 skäl 3

- (4) Ett tredjeland har antagit vissa lagar, förordningar och andra rättsakter som syftar till att reglera den verksamhet som utövas av fysiska och juridiska personer under medlemsstaternas jurisdiktion.
-

↓ 2271/96 skäl 4

- (5) Sådana lagar, förordningar och andra rättsakter strider mot internationell rätt när de tillämpas extraterritoriellt och hindrar att ovannämnda mål uppnås.
-

↓ 2271/96 skäl 5 (anpassad)

- (6) Dessa lagar, förordningar och andra rättsakter, och åtgärder som grundar sig på eller är en följd av denna lagstiftning påverkar eller kommer troligen att påverka det etablerade rättssystemet och ha negativa effekter på unionens intressen samt på de fysiska och juridiska personers intressen, vilka utövar sina rättigheter i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
-

↓ 2271/96 skäl 6 (anpassad)

- (7) På grund av dessa exceptionella omständigheter är det nödvändigt att på unionsnivå skydda den etablerade rättsordningen, unionens intressen och de nämnda fysiska och juridiska personernas intressen, särskilt genom att avlägsna, neutralisera, blockera eller på annat sätt motverka följderna av den berörda utländska lagstiftningen.
-

↓ 2271/96 skäl 7

- (8) En begäran om att tillhandahålla information enligt denna förordning utesluter inte att en medlemsstat kan begära att samma slags information lämnas till den statens myndigheter.
-

↓ 2271/96 skäl 8

- (9) Rådet har antagit gemensam åtgärd 96/668/GUSP⁸ för att säkerställa att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att skydda de fysiska och juridiska

⁸ Gemensam åtgärd av den 22 november 1996 antagen av rådet på grundval av artiklarna J 3 och K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om åtgärder om skydd mot följderna av extraterritoriell tillämpning

personer vilkas intressen påverkas av de ovannämnda lagarna och de åtgärder som grundar sig på dem, i den mån dessa intressen inte skyddas av den här förordningen.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 6 (anpassad)
⇒ ny

- (10) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget i syfte att ändra bilaga I till denna förordning ⇒ samt för att fastställa kriterier för tillstånd för personer att fullständigt eller delvis uppfylla krav eller förbud, inklusive framställningar från utländska domstolar, i fall där bristande uppfyllelse allvarligt skulle skada deras eller unionens intressen ⇐. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (11) ☒ För att säkerställa enhetliga villkor för ☒ genomförandet av ☒ denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter ☒. Dessa ☒ befogenheter ☒ bör ☒ utövas ☒ i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁹.
-

↓ 2271/96 skäl 11 (anpassad)

- (12) I ☒ EUF-fördraget ☒ finns inga andra befogenheter än dem som anges i artikel ☒ 352 ☒ för att anta vissa bestämmelser i den här förordningen.
-

↓ 2271/96 (anpassad)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den här förordningen tillhandahåller skydd mot och motverkar effekterna av extraterritoriell tillämpning av de lagar, förordningar och andra rättsakter ☒ som anges i bilaga I, ☒ och av åtgärder som grundar sig på eller är en följd av denna lagstiftning, när en sådan tillämpning påverkar intressena hos de personer som avses i artikel 11 och som ägnar sig åt internationell handel och/eller kapitalrörelser och därmed sammanhängande kommersiell verksamhet mellan ☒ unionen ☒ och tredjeland.

av lagstiftning som antas av ett tredjeland, och åtgärder som grundar sig härpå eller är en följd av denna lagstiftning (96/668/GUSP) (EGT L 309, 29.11.1996, s. 7).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 6.1 (anpassad)

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 12 för att i bilaga I lägga till lagar, förordningar och andra rättsakter som antagits av tredjeländer och som har extraterritoriell tillämpning och negativa effekter på unionens intressen samt på de fysiska och juridiska personers intressen, vilka utövar sina rättigheter enligt EUF-fördraget , och ta bort lagar, förordningar eller andra rättsakter när de inte längre har en sådan effekt.

↓ 2271/96 (anpassad)

Artikel 2

Om de ekonomiska och/eller finansiella intressena hos någon person som avses i artikel 11 direkt eller indirekt påverkas av de lagar som anges i bilaga I eller av åtgärder som grundar sig på eller är en följd av dessa, ska den personen informera kommissionen om detta inom 30 dagar från det datum då den erhöll sådan information. I den omfattning som en juridisk persons intressen påverkas, ska skyldigheten att informera kommissionen åligga direktörer, företagsledare och andra personer i företagsledande ställning.

På begäran av kommissionen ska en sådan person lämna all information som är relevant för den här förordningens syften i enlighet med kommissionens begäran inom 30 dagar från det datum då informationen begärdes.

All information ska överlämnas till kommissionen antingen direkt eller genom medlemsstaternas behöriga myndigheter. Om informationen överlämnas direkt till kommissionen ska kommissionen omedelbart informera behöriga myndigheter i den medlemsstat där uppgiftslämnaren har sin hemvist eller är registrerad.

Artikel 3

Information som tillhandahålls i enlighet med artikel 2 får endast användas för de syften för vilka den tillhandahölls.

Information som är av förtrolig art eller som tillhandahålls förtroligt ska omfattas av tystnadsplikt. Kommissionen får inte lämna ut sådan information utan uttryckligt tillstånd från den person som har tillhandahållit den.

Sådan information får vidarebefordras när kommissionen är skyldig eller bemyndigad att göra det, särskilt i samband med rättsliga förfaranden. Vid sådan vidarebefordran ska hänsyn tas till den berörda personens berättigade intresse av att hans eller hennes affärshemligheter inte röjs.

Den här artikeln hindrar inte kommissionen från att lämna ut allmän information. Sådant utlämnande får däremot inte tillåtas om det är oförenligt med informationens ursprungliga syfte.

I händelse av överträdelse av sekretessen ska den som tillhandahållit informationen ha rätt att få denna förstörd, lämnad utan avseende eller rättad, allt efter omständigheterna.

Artikel 4

Sådana domar respektive beslut som meddelas av domstolar eller av administrativa myndigheter som är belägna utanför ☒ unionen, ☒ och som direkt eller indirekt ger effekt åt de lagar, som anges i bilaga I, och de åtgärder, som grundar sig på eller följer av dessa, får varken erkännas eller vara verkställbara på något sätt.

Artikel 5

Ingen av de personer som avses i artikel 11 får, direkt eller genom ett dotterbolag eller någon annan mellanhand, aktivt eller genom medveten underlåtenhet, uppfylla sådana krav eller förbud, inklusive framställningar från utländska domstolar, som grundar sig på eller direkt eller indirekt är en följd av de lagar som anges i bilaga I eller av åtgärder som grundar sig på eller följer av dem.

I enlighet med artikel 7b och ☒ det förfarande som avses i artikel ☒ 8 kan personer få tillstånd till fullständig eller delvis uppfyllelse av krav eller förbud i den mån bristande uppfyllelse allvarligt skulle skada deras eller ☒ unionens ☒ intressen. ~~Kriterierna för tillämpning av denna bestämmelse ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 8.~~ När det finns tillräckliga bevis för att bristande uppfyllelse skulle kunna orsaka en fysisk eller juridisk person allvarlig skada, ska kommissionen snarast till den kommitté som avses i artikel 8.1 överlämna ett förslag till lämpliga åtgärder som ska vidtas enligt ☒ denna förordnings ☒ bestämmelser.

↓ ny

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 12 för att fastställa kriterierna för tillämpning av andra stycket i denna artikel.

↓ 2271/96 (anpassad)

Artikel 6

Varje person som avses i artikel 11 och som ägnar sig åt sådan verksamhet som avses i artikel 1 ska ha rätt till ersättning för all slags skada, inklusive kostnader av rättslig natur, som vållats den personen genom tillämpning av de lagar som anges i bilaga I eller av åtgärder som grundar sig på eller följer av dem.

Sådan ersättning kan erhållas från fysiska eller juridiska personer eller andra enheter som vållar skadan eller från någon person som företräder dessa eller är mellanhand.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012¹⁰ ska gälla för talan som förs och domar som meddelas enligt den här artikeln. Ersättning kan erhållas på grundval av bestämmelserna i avsnitten 2, 3, 4, 6 och 7 i kapitel II i den förordningen och, i enlighet med artikel 67 i den förordningen, genom rättsliga förfaranden inför domstolarna i någon medlemsstat där den personen, enheten, företrädaren eller mellanhanden har tillgångar.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

Utan att åsidosätta andra tillgängliga metoder och i enlighet med tillämplig lag kan ersättningen ges i form av beslag och försäljning av de tillgångar som innehas av dessa personer, enheter, företrädare för någon av dessa eller mellanhänder inom unionen, inklusive andelar som innehas i en juridisk person som har registrerats inom unionen .

Artikel 7

För tillämpning av den här förordningen ska kommissionen

- a) omedelbart och utförligt informera Europaparlamentet och rådet om effekterna av de lagar, förordningar och andra rättsakter och därav följande åtgärder som nämns i artikel 1 på grundval av den information kommissionen erhåller enligt den här förordningen och regelbundet offentliggöra en utförlig rapport om detta,
- b) bevilja tillstånd enligt de villkor som avses i artikel 5, och, när den bestämmer tidsgränserna inom vilka kommittén ska yttra sig, i full omfattning beakta de tidsgränser som måste iaktas av de personer som måste ha tillstånd,
- c) i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra meddelanden om de domar och beslut som artiklarna 4 och 6 är tillämpliga på,
- d) i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra namnen på och adresserna till medlemsstaternas behöriga myndigheter som avses i tredje stycket i artikel 2.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 6.3
--

Artikel 8

1. Vid tillämpning av artikel 7 b ska kommissionen biträdas av kommittén för extraterritoriell lagstiftning. Genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i punkt 2 i denna artikel. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

↓ 2271/96 (anpassad)

Artikel 9

Varje medlemsstat ska fastställa påföljderna för eventuella överträdelser av relevanta bestämmelser i denna förordning. Dessa påföljder måste vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 10

Kommissionen och medlemsstaterna ska underrätta varandra om de åtgärder som vidtas enligt den här förordningen och till varandra överlämna all annan relevant information som gäller denna förordning.

Artikel 11

1. Denna förordning ska tillämpas på

- a) alla fysiska personer som har hemvist i ☒ unionen ☒ och är medborgare i en medlemsstat,
 - b) alla juridiska personer som är registrerade inom ☒ unionen ☒,
 - c) alla fysiska och juridiska personer som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 4055/86¹¹,
 - d) alla andra fysiska personer som har hemvist inom ☒ unionen ☒ såvida inte denna person befinner sig i det land i vilket han är medborgare,
 - e) alla andra fysiska personer inom ☒ unionens ☒ territorium, inklusive dess territorialvatten och luftrum och ombord på alla luftfartyg eller fartyg under en medlemsstats jurisdiktion eller kontroll, när dessa personer utövar förvärvsverksamhet.
- ☒ 2. För tillämpningen av punkt 1 betyder ”som har hemvist inom unionen” att vederbörande lagligen har vistats inom unionen under minst sex månader under den tolv månadersperiod som omedelbart föregår den dag då enligt denna förordning en skyldighet uppkommer eller en rättighet utövas. ☒

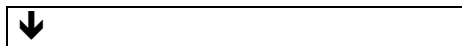
↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga
punkt 6.4
⇒ ny

Artikel 12

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 1 ⇒ och i artikel 5 ⇐ ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 20 februari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 1 ⇒ och i artikel 5 ⇐ får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1 ⇒ och artikel 5 ⇐ ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom

¹¹ Rådets förordning (EEG) nr 4055/86 av den 22 december 1986 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredjeländ (EGT L 378, 31.12.1986, s. 1).

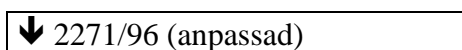
en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med fyra månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Article 13

Förordning (EG) nr 2271/96 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 14

Den här förordningen träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska* ☒ *unionens* ☒ *officiella tidning*.

Den här förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande